

72

Користуючись своїм несподіваним випадком відіжду н. Х. Дня тую шлю нашим де-що Вам і н. К. - Перш всього шлю до посередництва, ^{з н. н.} то мабуть все можеш і проєкт тиеш вести докидану розмову з одним чоловіком. Я тільки попросю Вас не теряти часу і шлю шаблонів випадків і прислати мені де-що з українських і лівобережних українців. Дня часу посилаю Вам кілька карбованців, - тільки книжки ті помагайте ^{де} або варадо шарику шлю вони мої. - Друга річ - передайте ^(магніт, або переклад) вихваляю чому Меншик не правив книжок, де він надів їх і проши. Шретер річ - передайте В. П. програму, - самій навчить і не гитайте, бо дум Вас вона не має цікавості (мабуть) а він нехай нашим своїм гадку за неї, ^{- до ким чи дуре цікаво} при нагоді перейшій. - Що всіх справ прошу Вас - не забувайте чоби у Вас і була шлюва зямономана і іншій... ні покій іншій причині - як по тій шлю їх недово

іскініти. — Аметі найкраще уриси
лайти на істор. н. Максимовича. — Урадо
мені, що так і той Давид Зорі вчу
ти нічого не виходить і найуважн
грама так пропала, а грошей то
і не багато було гурба. — Я помини
мась в своїх рахунках. — Нев. перед
мій покій, а писати йому не маю
чого, хіба так балакати? — З яко
поминду відкинув Камішович Мірнич
цікаво мені знати? Слесаби за кава
наших утворів, але деже їх уцукати.
На першій гас їх і не потрібне, бо
і думало зробити таку пробу. —
ти один Оловцев (1½ аркуш) — переши
сати — і трохи виправити незро
зумілі дум нас слова і місця
у цензурі. — Будем бачити що і буде
буде — Як дозволять, і я тим
гаснайду вадаву і на інші куски
то побачаю і ним буде докладно
і нашім Ваа. А Ви у великій
разі подумайте відкину їх всі
ви дістали, хіба примію їх еводи

а собою пишуть не тільки карбованцями. —
А у нас і вінеш змінюється — заворо-
неним Дієм у історичну бібліотеку
і з не дістанемо Каміадофет Кростіаю.
Самекаю Наму рурку і від широк
серця Сауаю Наму вією найкрасого
хот, як її хочете розумієте, — а коли
світніємо дадо; — не даво че мені мо-
сов Куров зрадуємо за даураше
свої на новий рік. — О. Д.

Не дістанемо на ^{часом} одної збірки
від Тулавіста, — мені за її шість
даво не чиню. Він зварався
до нас писати. — Менш ми за
нашою нас за одну річ: як думає
на поведінку у нас зміраючі
відієм — і якій спосіб напір
літератури в історії — тую одні
ми голубіку цікаво че знамо.
Поїхав туди до нас і поже одні
н. Тілка, може перес його теш шго
пердаєше, як будеше моши раз
добути його; — з його „кромеділа“ — по
росс. камурі. —

А. П. може прийти свого речення по
звичайну адресу у Петербурзі Рідко
виступ, - що цікаво було побачити
і тому що він наш наш